

ת"פ 50521/11/18 - מדינת ישראל נגד אברהם אביב בוארון

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 50521-11-18 מדינת ישראל נ' בוארון
תיק חיצוני: 197072/2018

בפני כבוד השופט משה גינות

מדינת ישראל

מאשימה

נגד

אברהם אביב בוארון

נאשמים

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם אברהם בוארון הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן נשוא ת.פ. 50521-11-18 בעבירה של פציעה כשהעברין מזוין, עבירה לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין. התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ואיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, ובעובדות כתב האישום נשוא ת.פ. 59615-09-19 בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג - 1973.

2. כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן נשוא ת.פ. 50521-11-18 אין חולק כי ביום 3.5.18 בשעה 02:30 שהה המתלונן יואב עמוס אביטן (להלן: "**המתלונן**") עם חבריו בחוף הים בשדות ים.

עת התקדם המתלונן לעבר רכבו, על מנת לשוב לביתו הבחין בנאשם עומד עם חברתו ומתווכח עימה. משהבחין הנאשם כי המתלונן מסתכל עליהם, החל לתקוף אותו בכך שתפס את המתלונן בחולצתו ודחף אותו. בתגובה המתלונן דחף בחזרה וגרם לנפילתו של הנאשם. הנאשם איים על המתלונן "אני אזיין אותך" ובתגובה המתלונן לקח קרש ונופף עמו לעבר הנאשם על מנת להרחיקו. הנאשם הלך ולקח משולחן אנשים שהיו במקום 2 בקבוקי זכוכית, ניפץ אותם ורך עם הבקבוק המנופץ לעבר המתלונן והכה באמצעותו בפניו של המתלונן.

כתוצאה מהפגיעה נגרם למתלונן חתך של כ-8 ס"מ לכיוון זווית הלסת מימין וחתך נוסף בלחי ימין כס"מ וחצי אשר נתפרו בהרדמה מקומית ובגינם נזקק המתלונן לאשפוז בבי"ח.

כעולה מעובדות כתב האישום נשוא ת.פ. 59615-09-19 אין חולק כי בתאריך 10.12.18 סמוך לשעה 18:30 ברחוב דרך למרחב 80 בפרדס חנה, נתפס הנאשם מחזיק בחדר שינה בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 20.2900 גרם נטו.

3. בישיבת יום 19.2.20 הנאשם הודה והורשע בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום המותקן נשוא ת.פ. 59615-09-19 ובישיבת יום 30.6.20 הודה בעובדות כתב האישום בתיק המצורף ת.פ. 59615-09-19 ועניינו הועבר לצורך הכנת תסקיר שירות מבחן לעניין העונש.

4. מתסקיר שירות מבחן שנערך ביום 23.12.20 עולה כי הנאשם הינו בן 21, רווק מתגורר בבית אמו בפרדס חנה. מזה 4 חודשים עובד ברשת חנויות "דן דיל" בתפקיד אחראי מחלקה.

משפחת המוצא של הנאשם מונה זוג הורים גרושים ו-3 ילדים בגילאי 11-23, כאשר הנאשם הנו הבן האמצעי. אביו של הנאשם כבן 53 מתגורר עם בת זוגו בפרדס חנה בעל רקע התמכרותי להימורים ומתמודד עם מצוקה כלכלית. אמו של הנאשם בשנות ה-40 לחייה עובדת במשק בית. הנאשם חווה קשיים התנהגותיים במסגרות החינוך אולם לא אובחן ולא קיבל מענה לקשייו. הנאשם סיים 12 שני"ל ללא תעודת בגרות. הנאשם מסר כי מועד גיוסו לצבא נדחה על רקע מעורבותו בפלילים. בהיותו כבן 20 השתלב במכינה קדם צבאית, בה שהה 10 חודשים וחווה את המסגרת כמיטיבה ומשמעותית עבורו. במסגרת המכינה השתלב בסדנא לשליטה בכעסים. הנאשם שיתף כי לפני 4 חודשים עזב את המכינה מיוזמתו לאחר שהחליט כי אינו מעוניין להתגייס ורוצה להתמקד בפן התעסוקתי.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

בהתייחסו לעבירות נשוא תיק זה, לדבריו בעת ביצוע העבירות היה מצוי תחת השפעת סמים ואלכוהול וכי אינו זוכר במדויק רגעים מסוימים מהאירוע. לדבריו ביום האירוע ניהל ויכוח סוער וקולני עם בת זוגו על רקע פרידתם והמתלונן התערב בוויכוח. לטענת הנאשם למתלונן היה חלק בהסלמת האירוע, ומתוך קושי לשלוט בעצמו ולווסת את רגשותיו תקף את המתלונן. הנאשם אומנם הביע חרטה אך התקשה להכיר בחומרת העבירות ובפגיעתו החמורה במתלונן, מתקשה לבטא אמפטיה למצבו ובכך מתבטאת נשיאה חלקית לאחריות לביצועה.

בהתייחסו לעבירת החזקת סמים, הנאשם הודה במיוחס לו ושיתף כי נהג לצרוך קנאביס על בסיס יומיומי כאמצעי להתמודדות עם קשיים רגשיים. הנאשם שיתף כי החל לצרוך סמים מגיל 18 תחילה באופן מזדמן בנסיבות חברתיות ובהמשך בעקבות משבר שחווה על רקע פרידה מבת זוגו. בהמשך השימוש הפך לאינטנסיבי, כאמצעי להתמודדות עם קשיים רגשיים שחווה בשנות התבגרותו. השימוש בקנאביס מספק לו תחושת הנאה, ריגוש, בריחה מרגשות כואבים ומסייע לו להתמודדות עם תחושת דיכאון, חרדה וקשיי שינה. הנאשם מסר כי עד היום לא ניסה להפסיק שימוש בסמים אך מסוגל לעשות

זאת בכוחות עצמו. בדיקת שתן שמסר הצביעה על שימוש בסם.

הנאשם התנגד להשתלב בטיפול בבעיית התמכרות ומתקשה בשלב זה לוותר על שימוש בסמים. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד מצב המצריך השתלבותו בהליך טיפולי.

מתסקיר שנערך ביום 1.2.21 עולה כי הנאשם מסר שהפסיק לצרוך סמים אולם בדיקות שתן שמסר הצביעו על נוכחות שרידי סם, אם כי שימוש ממושך בקנביס יכול להוביל לממצא חיובי גם לאחר הפסקת השימוש בו. הנאשם מסר כי הפסיק לעבוד ברשת חנויות "דן דיל" והחל לעבוד עם אביו וקרוב משפחה במכירת ירקות ומשלוחים. לדבריו הפסיק את עבודתו בשל חששו כי לא יוכל לשלב את העבודה עם טיפול ביחידה.

הנאשם הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי ביחידה להתמכרויות ושירות המבחן ביקש דחיה של כמה חודשים לבחון את השתלבותו.

מתסקיר שנערך ביום 4.5.21 עולה כי הנאשם הגיע למפגשים כנדרש מסר בדיקת שתן אשר הצביעה על העדר שרידי סם. על מנת לבחון את המשך התקדמותו בהליך הטיפול שירות המבחן ביקש דחיה של כמה חודשים.

מתסקיר שנערך ביום 24.8.21 עולה כי בתקופת הדחיה הקשר עם הנאשם היה מקוטע, לא הגיע לפגישות אליהן זומן ולא יצר קשר מיזמתי ולא הגיע למסור בדיקות שתן. שירות המבחן התרשם מבחור המתמודד עם קשיים שונים בתחומי חיו ונעדר כישורי חיים בסיסיים וגורמי תמיכה יציבים ומתקשה להתנהל באופן מאורגן ואחראי.

לאור האמור ובהעדר שיתוף פעולה שירות המבחן התרשם כי לא חל שינוי ברמת הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית.

מתסקיר שנערך ביום 3.1.22 עולה כי הנאשם יצר קשר עם היחידה לטיפול בהתמכרויות וביטא רצון לחזור לטיפול.

מתסקיר שנערך ביום 27.4.22, עולה כי הנאשם נקלט באישפוזת מלכישוע "בראשית" למשך 21 ימים סיים בהצלחה וממשיך בטיפול במסגרת היחידה להתמכרויות. הנאשם מגיע למפגשים באופן רציף, מסר בדיקות שתן המעידות על ניקיון מסמים. במסגרת הדחיה נפתחו נגד הנאשם 4 מבד"ים בגין עבירות של הפרעה לשוטר, נהיגה פוחזת, הפרת צו שנועד להגן על אדם, ניסון לתקיפה וחבלה ממשית, במסגרת כל ארבעת התיקים הוגשו כתבי אישום.

על מנת לאפשר לנאשם להמשיך בהליך השיקומי ממליץ שירות המבחן להשית על הנאשם צו מבחן למשך שנה וחצי ו-200 שעות של"צ.

יצוין כי התסקיר האחרון נערך לאחר שהצדדים טענו לעונש.

5. ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש, הפנתה לחומרת העבירה המיוחסת לנאשם אשר תקף את המתלונן באמצעות בקבוק שבור ופצע את המתלונן. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם למתלונן חתך של כ-8 מס"מ בלסת ובלחי. בנוסף הנאשם צירף תיק נוסף בו הודה בעבירת החזקת סם לצריכה עצמית. ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם פגע במעשיו בערכים מוגנים של שלמות גופו, בטחונו וכבודו של המתלונן וכי מתחם הענישה בעבירות נשוא כתב האישום נע בין 14-24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן. ובגין עבירת החזקת סמים לצריכה עצמית, המאשימה עותרת למאסר מותנה, קנס ופסילת רישיון נהיגה על תנאי. ב"כ המאשימה הפנתה לתסקירי שירות מבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם, ובפרט לתסקיר מיום 24.8.21 ממנו עולה כי למרות ההזדמנויות שניתנו לנאשם הנאשם אינו מעוניין לערוך שינוי אמיתי בחייו, ממשיך לצרוך סמים ולא משתף פעולה עם ההליך הטיפולי. לאור האמור בתסקיר ב"כ המאשימה עתרה להשית על הנאשם את הרף הבינוני של המתחם, מאסר מותנה, קנס, פיצוי למתלונן פסילת רישיון על תנאי וצו להשמדת מוצגים - סמים ותיק.

6. הסנגור טען כי יש לשקול לקולא את העובדה שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר; הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו; כתב האישום תוקן לקולא; זו היא מעידתו הראשונה של הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה - בין הנאשם, אשר היה בת ביצוע העבירות ילד בן 19, ובת זוגו התגלע ויכוח בהיותם בחוף הים, המתלונן שעבר באזור והעיר איזו הערה לנאשם ומשם התלהטו הרוחות. הנאשם ביצע את העבירות ללא תכנון מוקדם ובלהט הרגע. לטענת הסנגור, מהתיעוד הרפואי של תעודת חדר מיון עולה כי האירוע הסתיים בתפירה של החתך ושחרור המתלונן לביתו; בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים מהם עולה כי לנאשם נסיבות חיים לא פשוטות, ובעקבות גירושי הוריו הדבר השפיע עליו. הנאשם עשה מאמצים כבירים לעבור הליך שיקומי ואף נרשם למכינה קדם צבאית, בסופו של דבר בחר להתמקד בעבודה ולכן עזב את המכינה. לטענת הסנגור מתחם הענישה בגין העבירה נשוא תיק זה נע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל, ועתר להשית על הנאשם מאסר שירוצה בעבודות שירות.

7. המתלונן מסר כי מאז האירוע עבר טיפול נפשי ועד היום הולך לפגישות עם מטפלת, סובל מחרדות פגיעה בביטחון העצמי, ובנוסף מבחינה פיזית יש לו צלקת גדולה על הפנים שגורמת לו לתחושת נימול בצד ימין של הפנים ובנוסף גם מכערת אותו.

8. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה הביע צער וחרטה על מעשיו.

דין:

9. נהרות של דיו נשפכו מקולמוסי שופטים בדבר מחלת האלימות שפשטה בארצנו - אלימות ככלל ואלימות באמצעי כלי נשק קרים או חמים - שהגיעה לדרגה של "מכת מדינה" ועל הצורך של בתי המשפט לתרום תרומתם להדברת מחלה זו באמצעות עונשי מאסר בפועל מוחשיים ומרתיעים (ראו למשל: ע"פ 9052/00 שמעון שגי' נ' מדינת ישראל, תק-על 2002(1), 302).

הערך המוגן שנפגע כתוצאה ממעשי האלימות הנו הצורך להגן על החברה מפני הבריון האלים, הסבור שהמטרה האישית שלו מקדשת האמצעים, וכי יוכל להימנע מעונש אם ימשיך ויאיים כי יפגע בקרבן. על בית המשפט להעביר מסר ברור, על פיו, חוטא לא יצא נשכר.

הפגיעה בערך המוגן במקרה זה מצויה ברף חומרה גבוה למדי. הנאשם פעל באלימות וכן עשה תוך שימוש בשברי בקבוק אשר החזיק בידיו ופצע באמצעותו את המתלונן.

הערך המוגן אשר נפגע בכל הנוגע לעבירת הסמים הינו ההגנה מפני הנזקים הישירים והעקיפים אשר נגרמים עקב השימוש בסמים.

10. הנזק אשר נגרם כתוצאה מביצוע העבירות הינו נזק ממשי ומוחשי באשר עקב אלימות הנאשם כלפי המתלונן נגרם למתלונן חתך באורך כ- 8 ס"מ בפניו, כאמור בכתב האישום המתוקן.

מדיניות הענישה הנוהגת

11. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת פציעה כשעברין מזוין ואיומים, במקרים דומים מעלה כי הוטלו על נאשמים על פי רוב עונשים החל ממאסר לתקופה של מספר חודשים אותם יישאו בעבודות שירות ועד למאסר ממושך מאחורי סורג וברח וכן ענישה כלכלית.

סקירת הפסיקה הרלבנטית מעלה כי העונש המוטל על מי שתוקף את רעהו וגורם לו לחבלות, תלוי בחומרת ועוצמת התקיפה, נסיבותיה ותוצאותיה.

העונש הראוי בגין העבירות שבפני, בנסיבות בהן הודה והורשע הנאשם, הינו מאסר, המתחם העונשי הראוי בגין תקיפה מסוג זה נע בין 9-24 חודשי מאסר.

מתחם העונש ההולם בגין עבירת החזקת סמים, הינו החל ממאסר על תנאי ופסילה ועד לשנת מאסר בפועל.

12. במקרה דנן, שוכנעתי כי לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרא או לקולא.

על אף גילו הצעיר של הנאשם והשינוי ההדרגתי שעבר הנאשם במהלך השנתיים החולפות, לא שוכנעתי כי הליך זה יש בו כדי להביא לחריגה ממתחם העונש ההולם.

כעולה מתסקירי שירות המבחן הרבים שהוגשו בעניינו של הנאשם, הנאשם הביע רצון לעבור הליך טיפולי אך תחילה התקשה להתגייס אליו, לאחר מכן משהתגייס להליך והחל להגיע למפגשים לפתע הפסיק ושב לצרור סמים ובתקופה זו נפתחו לו תיקים נוספים. מהתסקיר האחרון שנערך ביום 27.4.22 עולה כי הנאשם שוב התגייס להליך הטיפול, נקלט באישפוזת מלכישוע "בראשית" למשך 21 ימים סיים בהצלחה וממשיך בטיפול במסגרת היחידה להתמכרויות. הנאשם מגיע למפגשים באופן רציף, מסר בדיקות שתן המעידות על ניקיון

מסמים. כאמור, הטיפול שעובר הנאשם במסגרת שירות המבחן, ידע עליות ומורדות, אין בו די כדי לקבוע שהנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם.

מדובר בתסקיר שהוגש לפני ימים ספורים ואין בו בכדי להעיד על שיקומו של הנאשם איננו מצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום.

13. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא').

במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו - הנאשם ביצע את העבירות בהיותו נער בן 19.** אין מחלוקת כי השפעת כליאה על כל נאשם, וקל וחומר על נאשם צעיר נעדר עבר פלילי, איננה קלה.

יחד עם זאת, על אף שבפסיקת בית המשפט העליון הוכר המושג "בגיר צעיר" שיש לעיתים להתייחס אליו אחרת בעת גזירת הדין, בית המשפט קבע כי כל מקרה נבדק לגופו וגילו הצעיר של נאשם איננה חזות הכל.

לעניין זה, ברע"פ 10124/16 **מדינת ישראל נגד אלימלך** [פורסם בנבו] (03/05/18) ציין בית המשפט כי בפסיקה מאוחרת לפסק דין פלוני כי בעניינם של "בגירים צעירים" נקבע כי: **"השיקולים בדבר גילו של הנאשם מוצאים את ביטויים במסגרת השיקולים המותווים בחוק, כגון יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, לרבות בשל גילו (סעיף 40ט(א)(6) ו-(7)), הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו (סעיף 40יא(1)); וכן בשיקולי השיקום (סעיף 40ד(א)). בהתאם, נפסק כי יש לבחון שיקולים אלה בכל מקרה של נאשם "בגיר צעיר" לגופו של המקרה ..."** וכן כי: **"שיקול השיקום איננו השיקול הבלעדי אותו ראוי לשקול וכי גם בעניינם של קטינים - ומקל וחומר, של בגירים-צעירים - אין הגיל מעניק חסינות מפני עונש מאסר במקרה המתאים** (ע"פ 2357/13 **רוש נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (06.10.2013))."

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב -** כפי שפירטתי בהרחבה לעיל, מתסקירי שירות המבחן שהוגשו בתחילת ההליך עלה כי הנאשם השליך אחריות על המתלונן, לא שיתף פעולה עם הליכי הטיפול, מצמצם האירוע, איננו לוקח אחריות מלאה על מעשיו וקיימת רמת סיכון גבוהה בעניינו.

שינוי בעמדה הובע בתסקירי שירות המבחן מאוחרים יותר, מהם עולה כי הנאשם מוכן לקחת חלק בהליך טיפולי. אלא שאז התברר כי לאחר שהגיע לכמה מפגשים ומסר בדיקות שתן שהעידו על ניקיון משרידי סם, הנאשם ניתק קשר עם שירות המבחן ושב לצורך סמים.

בתסקיר האחרון שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 27.4.22 הנאשם הביע נכונות לקחת חלק בהליך הטיפול.

ג. **נסיבות חיים שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה** - מתסקיר שירות המבחן עולה כי נסיבות חייו של הנאשם לא היו קלות, וגירושי הוריו השפיעו עלי. מהאמור בתסקיר שירות המבחן עולה כי ככל הנראה ברקע העבירה היה קיים שימוש באלכוהול וסמים .

ד. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו** - הנאשם נעדר עבר פלילי.

14 . לאחר ששקלתי כלל השיקולים שוכנעתי כי יש להטיל על הנאשם עונש ברף הבינוני - נמוך של המתחם.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 9 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות בהתאם לחו"ד ממונה החל מיום 8.8.22.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור שוב עבירת אלימות מסוג פשע
- ג. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור שוב עבירת אלימות מסוג עוון ו/או איומים.
- ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו על עבירה מן העבירות בהן הורשע לפי פקודת הסמים המסוכנים.
- ד. 6 חודשי פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה וזאת על תנאי, למשך 24 חודשים מהיום.
- ה. הנאשם ישלם למתלונן (ע"ת מספר 2) פיצוי בסך 3,000 ₪ וזאת עד ולא יאוחר מיום 1.12.22. ב"כ המאשימה יגיש עוד היום דרכי התקשרות עם המתלונן.
- ו. צו להשמדת מוצגים - סמים ותיק.

הודעה והוסברה זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בחיפה תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשפ"ב, 29 מאי 2022, במעמד הצדדים.